YIL: 5 SAYI: 70 KASIM 2026 AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ
ÇAYDAÇIRA

AYLIK KÜLTÜR-SANAT VE AKTÜEL DERGİ
YIL: 5 SAYI: 70
KASIM 2026
İLK ÇIKIŞ TARİHİ: OCAK 2021

İMTİYAZ SAHİBİ ve
GENEL YAYIN YÖNETMENİ

YÜCEL ÇAKMAK
cakmakyucel@gmail.com

İSSN: 2980-1435

KATKIDA BULUNANLAR:
SEVİM ANAGÜR KOYUNOĞLU (ANKARA)
EKREM KATI (ELAZIĞ)
MURAT SEVİNÇ (İSTANBUL)
GÜRKAN ÖZENSOY (İSTANBUL)
BİLAL CİVELEK (İSTANBUL)
BEDRİ YÜCEL (ELAZIĞ)
OYA ORHAN (ELAZIĞ)
İLHAN KILIÇ (ALMANYA)
AYLA KOÇ (SİVAS)
AHMET TAHİR ERDEM (ANKARA)
İRFAN KARABULUT (İSTANBUL)
MUSTAFA DURĞUN (ELAZIĞ)
SELİM ŞENGÜL (ELAZIĞ)
AHMET KUTLUAY (ALMANYA)

YÜCEL ÇAKMAK

MERHABA

İlimizde 15 yıldır faaliyet gösteren **Almila Tiyatro Atölyesi** tam 61 farklı oyunla 300 kez sahne aldı. **Almila Tiyatro Atölyesi'nin 15.Yılı**'nı kutlarken, Genel Sanat Yönetmeni **Mahmut Yıldırım**'la görüştük.

Mahmut Yıldırım, yurt dışında ve yurt içinde tanındıklarını ama İl Protokolünün kendilerinden haberdar olmadığını iddia etti. **Mahmut Yıldırım**, çalışmalardan yılmadıklarını yeni oyunlarla sahne alacaklarını ifade etti.

Geçen sayımızda dergi kapağımızda siyah beyaz tarihi bir Çaydaçıra fotoğrafına yer vermiştik. Fotoğraftakiler **Elazığ Kız Öğretmen Lisesi** Halk Oyunları ekibiydi. Bu fotoğrafta yer alan **Olcay Hanım** ve o ekibin eğitmeni Sanatçı **Abdullah Tunç**'un evine misafir olarak sohbet etmiştik. Bu haberimiz ve fotoğraf dikkatleri çekmişti.

Elazığ Kız Öğretmen Lisesi bu fotoğrafla bir daha gündeme geldi. **24 Kasım Öğretmenler Günü** anısına **Elazığ Kız Öğretmen Lisesi**'ni bu ay dergimize konuk ettik.

"Süslü Fidoş..."

Bu bir kadın ismi değil, bu bir yemek ismi...

Zarafat, Dilberdudağı, Keşkek, Kelecoş, Sürük ve **Düğür** isimli yemekler ilk akla gelenlerden.

Elazığ yöresinde bu tür ilginç isimli ve bir o kadar, öyküleri de ilginç olan yemekler bulunuyor. Bu yemekleri sizler için derledik.

3. Fırat Kısa Film Festivali sona erdi. 236 film başvurusu yapılırken, başvuru şartlarını karşılayan 176 film değerlendirmeye alındı. Yapılan değerlendirmeler sonucunda 25 film finale kalmaya hak kazandı. **Birincilik ödülü Semih Ellialtı yönetmenliğindeki "Galaksinin Tezenesi" filminin oldu.**

Elazığ'da ve Elazığlının olduğu her yerde yaşanan kültürel ve sanatsal olayları yine **Çaydaçıra Dergisi**'nde dolu dolu takip edeceksiniz.

Sağlıcakla kalınız.

10 KASIM
saygıyla anıyoruz

İlginç isimleri ve öyküleriyle Elazığ yemekleri...

Bu yemekler bize özel!

“Süslü Fidoş...” Bu bir kadın ismi değil, bu bir yemek ismi... Elazığ yöresinde bu tür ilginç isimli ve bir o kadar, öyküleri de ilginç olan yemekler bulunuyor.

YÜCEL ÇAKMAK
ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Geleneksel Elazığ (Harput) mutfak kültürü, Türk mutfak kültürünün izlerini taşır ve oldukça zengin bir yemek kültürüne sahiptir. 1000’e yakın yemek çeşidi olan Elazığ’da, yemekler hem öyküleriyle hem de isimleriyle dikkat çekmektedir.

Zarafat, Süslü Fidoş, Dilberdudağı, Keşkek, Kelecoş, Sürük ve Dügür isimli yemekler ilk akla gelenlerden. Bu yemek isimleri ve öyküleri ise şöyledir.

ZARAFAT

Elazığ’ın unutulan düğün yemeklerinden biri olan Zarafat Yemeği, Şüşnaz (Serince)’da yapılıyor.

200 yıllık bir düğün yemeği olan Zarafat yemeğinin genelde düğünlerde ikram ediliyor. Geleneklerini yaşatan köy halkı, bu yemeği düğün sahibi yani damat tarafının ve sadece erkeklerin yaptığını ifade ediyorlar. Erkekler zarafatı yaparken köy kadınları ise yanına zerde ve ayranlı çorba yaparlarmış. 200 senelik bir gelenekmiş.

KEŞKEK

Keşkek; anlatılanlara göre asırlar öncesinden beri bilinen bir yemek. Harput ve yöresinde önemli misafirlere sunulurmuş. Yörede özellikle ramazan ayında evlerde pişirilen iftar yemeğinin de önemlisiymiş. Ramazan ayında misafir davet etmek usulden olup kapılar herkese açıkmış.

İftar saatinde tebdili kıyafet gezen Harput Hükümdarı, bir evin önünden geçerken ev sahibi tarafından iftar sofrasına davet edilir. Yaptıkları yemekler içerisinde keşkek de vardır, bu yemek Hükümdara ikram edilir. Yemeği çok beğenen Hükümdar, “Biraz daha var mıdır?” der, ev sahibi üzülerek mahcup bir şekilde “Hünkârım kalmadı” der. Yemeği çok beğenen Hükümdar, “Keşke” olsaydı der. Daha sonra, “Bu yemeğin adı nedir?” diye sorar?

İsmi yok denilince de “İsmi KEŞKEK olsun.” der.

KELECOŞ

Kelecoş, Orta Asya Türk kültüründen gelme bir yemek olarak bilinir ve halen Türk Cumhuriyetlerinde de yapılmaktadır. İlimizde halk arasında şaka olarak bir hikâyesi dilden dile dolaşmaktadır. Palu ilçesinden bir kızla evlilik yapan gencin birisi düğünden sonra adetten olduğu için gelini babasının evine el öpmeye götürür. Bir hafta misafir olarak kalır ve geri dönerler. Dönünce arkadaşları nasıl misafir edildiklerini ve yemek olarak ne ikram ettiklerini sorarlar, damat çok iyi ağırlandığını ve her gün kendisine keleçoş yemeği ikram ettiklerini söyler. Arkadaşları ona,
"Palu da bu yemeği tazılara her gün yedirirler ava çıktıklarında iyi avlansın" diye söylerler ve gülüşürler.

DİLBERDUDAĞI

Dilberdudağı, yöresel yemek kültürü çok zengin olan Harput yöresinde tatlı olarak bilinir ve yapılırmış. Yöreye bağlı Hamedi Köyü'nde çok uzun boylu iri yüzlü ve kalın dudaklı Dilber isimli bir kız yaşarmış. Köydeki muzip kadınlar bu tatlıyı yaptıklarında kendi aralarında Dilberin Dudağı der gülüşürlermiş ve yemeğin ismi de bu nedenle Dilberdudağı olarak kalır.

SÜSLÜ FİDOŞ

Elazığ'da yaşayanların aşina olduğu bir isim ve bir lezzet olsa da Elazığ'a dışarıdan gelenlerin Süslü Fidoş ismi verilenin bir et yemeği olacağını düşünmesi biraz güç.
Yöresel mutfağın vazgeçilmez parçası olan bu özel yemek, özellikle kış aylarında Elazığlı ailelerin sofralarını süslüyor.
Süslü Fidoş, ismini Farsça kökenli "fidoş" kelimesinden alıyor. Fidoş, erişte anlamına gelirken, "süslü" ifadesi ise yemeğin görsel sunumundan ve içeriğindeki malzemelerin zenginliğinden geliyor. El açması hamurdan yapılan erişteler, yemeğin temel malzemesini oluşturuyor.
Elazığ'a özgü Süslü Fidoş'u her evin mutfağında rahatlıkla temin edebileceğinizin malzemeler ile hazırlamak pek tabi mümkün.

SÜRÜK (Kef)

Yöresel bir lezzet eskiden Baskilliler kahvaltıda yerler.
Bulgur unu önce sütle ıslatılıyor. 1 saat kadar dinlendirdikten sonra bir tabak paket unu karıştırılır. Kavuracağınız tavaya tereyağı ve sıvı yağ ekliyorsunuz. Tuzunu ekleyip harmanladığınız unu boşaltıyorsunuz. Helva gibi karıştırarak kavuruyorsunuz. Kavrulunca fazla olanı uygun bir kabın içine basıyorsunuz. Kahvaltıda ısıtarak tüketiliyor. İsteyen ısıtırken biraz tereyağı ekleyebilir. Bulgur unu bulamayanlar. Tam buğday unu ve tereyağını kavurup (kef) yapabilirsiniz

DÜGÜR

Dügür, bulgur'un incesine verilen addır. Kaynatılmış buğday tanelerinden yani Hedik'ten yapılır. Orta Anadolu'da bulgur evlerde taş değirmenlerde çekilerek dügür haline getirilir. Çorba, kısır, köfte gibi yiyeceklerde yörelere göre değerlendirilir.
Elazığ'da iki köy arasında bir arazi yüzünden anlaşmazlık çıkar ve her iki köy de bu arazinin kendilerine ait olduklarını iddia ederler. Mesele mahkemeye intikal eder. Mahkeme heyeti meseleyi halletmek için bir çözüm bulur. Kararlaştırılan bir gün ve saatte her iki köy halkı da yemek yapıp getirecek, yemeklerin sıcaklıkları kontrol edilecek ve hangi köyün yemekleri daha sıcak ise onların köyü bu araziye daha yakın kabul edilecek ve arazinin onların köyüne ait olduğu ortaya çıkacaktır.
Belirlenen gün gelir; her iki köy yemeklerini hazırlar. Köyleri araziye daha uzak mesafede olan köy halkı dügür yapıp getirir, dügür zor soğuyan bir yemek olduğu için onların yemeklerinin daha sıcak olduğu görülür. Diğer köy halkının yaptıkları yemekler ne kadar sarılıp sarmalanmışsa da dügür'e göre daha soğuktur ve arazi dügür yemeği yapan köye verilir. Köylüler dügür vesilesi ile bu araziyi köylerine dahil ettirirler.

DOĞUNUN SİLİVRİSİ

Bilindiği gibi bir süre önce Vanlı Kara Haydar lakaplı birinin kendi düğününde geline kilolarca altın taktığı gündeme gelmiş, söz konusu kişi hakkında yayınlanan yazılarda, yaklaşık 2.5 milyar TL gibi bir kara para aklamadan söz edilmişti. Şaşırtıcı derecede kilolarca altın takılarla donatılmış gelin ise TV kanallarından izletilmişti.

Adı geçenin, "suçtan kaynaklanan mal varlığı değerlerini aklama" suçlamasıyla tutuklandığı önce Elazığ T tipi ceza infaz kurumuna getirildiği sonra da yüksek güvenlikli ceza infaz kurumuna alındığı belirtiliyor.

SEVİM ANAGÜR KOYUNOĞLU

Aslına bakarsanız elbette ki toplum için tehlikeli bireylerin ortamdan uzaklaştırılması, mahkûm edilmesi, denetlenmesi, cezasını çekmesi ve adaletin sağlanması çok önemlidir. Ancak hapishane kavramı, toplum üzerinde olumlu etkisi olmayan, suç ve korku çağrışımı yapan itici bir kavramdır. Ayrıca hapishanelerin yapımı, güvenliğinin sağlanması, mahkûmların iaşesi ve bakımı toplumun ödediği vergilerden karşılanmaktadır. Yani bu kaynaklar eğitim veya sağlığa aktarılabilecekken cezalandırma sistemine harcanmaktadır.

Kaldı ki toplumun güvenliğini sağlamak, sadece suç işlendikten sonra cezalandırmakla sınırlı değildir zira suçun ortaya çıkışını önleyici önlemler almak devletin en temel görevleri arasındadır.

Türkiye'de son 10 yılda suç oranlarının yüzde 108 arttığı, 280'den fazla yeni ceza infaz kurumu açıldığı belirtiliyor. Suç oranlarının artmasının, adaletin zamanında tecelli etmemesi, infaz indirimi ve denetimli serbestlik uygulamalarının yanı sıra yüksek enflasyon, işsizlik, derinleşen yoksulluk ve eğitimde kalitesizlik, fırsat eşitliğinin ve yeterli sosyal desteğin sağlanamaması gibi pek çok nedeni mevcut. Ayrıca yargı sisteminin siyasallaşması ile muhalif belediye başkan ve görevlilerine ve de gerçekleri haber yapan gazetecilere yönelik daha katı ve cezalandırıcı bir tutum takınıldığı, "çifte standart" uygulandığı da biliniyor. Bütün bunların, özellikle geleceğe dair umutsuzluk içindeki genç nüfus arasında suça yönelimi artırdığı belirtiliyor.

Öte yandan ülkemiz o hale geldi ki basında, çok sayıda uluslararası suç örgütü lideri, yöneticisi ve üyesinin başta İstanbul olmak üzere çeşitli kentlerde yakalandığına ilişkin haberler yayınlanıyor. Dolayısıyla suç işleme oranının en düşük seviyeye düşürülmesi gerekmektedir. Aksi halde hapishane kavramının, suçları önlemek yerine toplumsal sorunları derinleştiren suçu besleyen bir döngü haline gelmesi kaçınılmazdır.

Umarım devlet gerekli önlemleri alır, hapishaneleri, dışlama, eziyet etme, baskı uygulama, kötü alışkanlıklar edinme, bazı mahpuslara paye verme merkezleri olmaktan kurtarır. Devletten beklenen, bu insanların, dürüst bir yaşam sürmelerini sağlayıcı, yararlı yetenekler kazandırıcı temel görevlerini yerine getirmesidir.

Şimdi Van'da yargılandıktan sonra Elazığ'a getirilen Kara Haydar'ın kapatıldığı yüksek güvenlikli Elazığ hapishanesine gelelim. Elazığ Turan Gazetesi'nde yayınlanan bir haberde, Elazığ hapishanesi için, "Doğunun Silivrisi" benzetmesi yapılmış.

Bilindiği gibi hangi şehirlere ve bölgelere yeni hapishane yapılacağına Adalet Bakanlığı ve ilgili diğer kamu kuruşları, stratejik, teknik, coğrafi ve hukuki birtakım kriterlere göre karar vermektedir. 2016'da hizmete giren yüksek güvenlikli ceza infaz kurumunun Elazığ'da yapılmasında da bu kıstaslar gözetilmiştir.

Bununla birlikte Elazığ'da yapılmasının önemli iki nedeni olduğunu düşünüyorum. Elazığ Doğu ve Güney Doğu Bölgelerinin kesişme noktasında ve ulaşım açısından en gelişmiş kent. Hapishane yapımı için diğer önemli kriter ise coğrafi açıdan uygun ve geniş bir arazinin bulunması. Görülüyor ki biat kültürüne sahip Elazığ için hapishaneye arsa bulunması hiçte zor olmamış.

İstanbul Silivri Cezaevi yıllar boyu pek çok tanınmış üst düzey asker, siyasetçi, hak savunucusu ve iş insanın yargılanma süreçlerinde ve sonrasında kaldığı ünlü bir hapishane. Günümüzde ise aynı hapishane, İBB başkanı Ekrem İmamoğlu ve muhalif ilçe belediye başkanları ve görevlilerinin daha suçları kesinleşmeden, gece baskınlarıyla evlerinden alınıp, yargı sopasıyla cezaevine kapatılmaları ile gündemden düşmüyor.

Dolayısıyla bir benzerinin de Elazığ'da yapılması planlı bir yatırım olabilir. Kaldı ki Tunceli, Van, Diyarbakır gibi Doğu ve Güney Doğu illerinden ve de kesişim noktasında ki Maraş'tan ünlü suçluların, Elazığ'a getirilerek cezaevine kapatılması da gösteriyor ki Elazığ Hapishanesi, "Doğunun Silivrisi" olması düşüncesiyle yapılmıştır.

Ne var ki şahsım adına diyebilirim ki ben anılarımın beşiği Elazığ'ın, tarihi, kültürü, ahlakıyla anılmasını, Elazığ'a, hapishane yerine, üretimini değerlendirici, halkın yaşam kalitesini iyileştirici yatırımlar yapılmasını isterim.

Doğrusu ben bir hapishanenin önünden bile geçsem içim kararır!

Elazığ'ın eğitim ve kültür yuvası olan Elazığ Kız Öğretmen Lisesi...

Yeniden eğitime açılsın...

1952 yılında, şimdilerde Müze olması planlanan Elazığ Öğretmenevi veya eski Halkevi Binası'nda eğitime başlayan ve 1978–1979 öğretim yılı sonunda kapatılan "Elazığ Kız Öğretmen Lisesi" verdiği eğitimle ve yetiştirdiği öğretmenlerle dikkatleri üzerine çekti.

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Öğretmen okulları 16 MART 1876 yılında kurulduktan sonra kapanana kadar Türk eğitiminin bel kemiğini oluşturmuştur. Öğretmen okulları günümüzdeki söyleyişle "sınıf öğretmeni" yetiştirmek amacıyla kurulmuştu. Cumhuriyetin ilanından sonra da varlıklarını devam ettirdiler. Cumhuriyetin kurucuları öğretmen yetiştirmeye çok önem verdi.

Anadolu coğrafyasında Mamürat'ül Aziz vilayeti dahil olmak üzere, birçok vilayete öğretmen okulları açıldı. Özellikle de Balıkesir Necati Bey Eğitim Enstitüsüne adını veren Atatürk'ün Milli Eğitim Bakanı Mustafa Necati Bey zamanında öğretmene ve öğretmen yetiştirmeye özel ihtimam gösterilmiştir.

Cumhuriyet dönemi öğretmen okulları arasında, 1952 yılında açılan Elazığ Kız İlk Öğretmen Okulunun yeri ayrıdır. Yatılı okul olduğu için civar illerden gelen kız öğrenciler mezun olup, yurdun her tarafına görev yapmak üzere dağıldıklarında, aldıkları iyi eğitimin neticesi olarak meslekte başarıları ile Elazığ Öğretmen Okulu'nun adından söz ettirmişlerdir.

Elazığ Kız İlköğretmen Okulu Tarihçesi

Okulun tarihi 1909 yılında başladı. O yıl ilk kez "Darülmuallimin" adıyla öğretime açıldı.

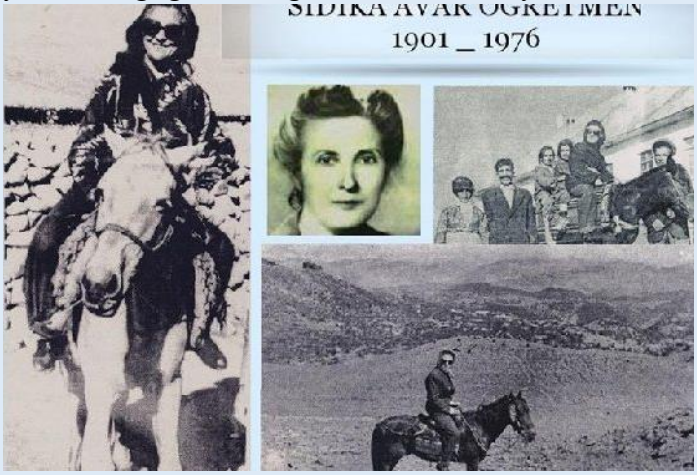
İlk mezunlarını 1912 yılında verdi. Öğrenim süresi 1913–1914 öğretim yılında dört yıla çıkarıldı. 1914 yılında I. Dünya Savaşı başlayınca, okul binaları çeşitli ihtiyaçlar için kullanıldığından Darülmuallimin de şimdiki Orduevi'nin doğusunda bulunan Fransızlardan kalma bir binaya sıkıştırıldı. Darülmuallimin burada öğretimi ancak iki ay sürdürebildi. Ordu tarafından bu binaya da ihtiyaç görüldüğünde diğer okullarla birlikte kapatıldı.

1916–1917 öğretim yılında şimdiki Atatürk İlköğretim Okulu'nun yerindeki binada öğretim yeniden başladı. 1917–1918 öğretim yılında yine başka bir binaya taşındı. İki yıl geçmeden oradan da ayrılıp şimdiki Eski Vali Konağı'nda öğretime devam edildi.

1921–1922 öğretim yılında okul, oradan da ayrılıp kereste fabrikasının binasına taşındı. Darülmuallimin, aynı öğretim yılı sonunda ikinci kez kapatıldı. Bir yıl sonra "Elazığ Öğretmen Okulu" adıyla, askeri kışla olan Harput yolu üzerindeki Aslanpınarı denilen yerde yeniden öğretime açıldı. Aynı yıl öğrenim süresi bütün öğretmen okullarıyla birlikte beş yıla çıkarıldı. Okulda öğrenci mevcudunun gittikçe artması üzerine bina, ihtiyaca cevap veremeyecek duruma geldi.
Elazığ Öğretmen Okulu 1928–1929 öğretim yılı başında Almanlardan kalma daha büyük bir binaya taşındı. Okul, üç yıl sonra, üçüncü kez kapatılarak öğrencileri, diğer öğretmen okullarına dağıtıldı. Elazığ Öğretmen Okulu tam yirmi bir yıl kapalı kaldı.
1952 yılında şimdi Elazığ Belediyesi tarafından Eğitim Müzesi ve Millet Kütüphanesi olarak vatandaşların hizmetine sunulacak olan eski Elazığ Öğretmenevi ve Halkevi Binası'nda "Elazığ Kız İlköğretmen Okulu" adıyla yeniden açıldı, öğretime başlandı.
1962–1963 öğretim yılında Halkevi Binası'na ek olarak derslik amacıyla yeni bir bina eklendi. Dersler, artık bu yeni binada işlendi.
1974 yılında okulun bünyesinde iki yıllık "Elazığ Eğitim Enstitüsü" de öğretime başladı.
Elazığ Kız İlköğretmen Okulu, 1978–1979 öğretim yılı sonunda kapatıldı.
Eski Halkevi Binası Ana Bina, Elazığ Öğretmenevi, derslerin işlendiği yeni bina da Mehmet Akif Eroy Lisesi olarak açılıp yeni yaşamlarına başlatıldı.
Ve Elazığ Kız İlköğretmen Okulu bir daha açılmadı…

AVAR'ın Elazığ eğitimine katkısı

Elazığ Öğretmen Okulu'nun kuruluşunda da müdür vekilliği olarak görev almış olan Sıdıka Avar'da unutmamak gerek.
Sıdıka Avar 1939'da Elazığ Kız Enstitüsü'ne öğretmen olarak atandı. Kısa bir süre sonra müdür yardımcılığı görevine getirildi. 1942'de, yeni kurulan Tokat Kız Enstitüsü Müdürlüğü'ne getirildi. 16

Haziran 1943'te Elazığ Kız Enstitüsü'ne müdür olarak döndü. Gerek enstitüde uyguladığı eğitim yöntemleri, yönetim anlayışı ve çalışmaları, gerek okulun öğrenci aldığı Elazığ, Tunceli ve Bingöl'ün ilçe, bucak ve köylerinden öğrenci toplamak; tatillerde onları evlerine dağıtmak için hayvan sırtında, kamyonlarla, yaya olarak yaptığı geziler geniş bir ilgi topladı ve birçok yerli, yabancı ziyaretlere, röportajlara konu oldu. Avar, Eylül 1950'de davetli olarak ABD'ye gitti ve incelemelerde bulundu.
Elazığ Öğretmen Okulu'nun kuruluşunda da müdür vekilliği yaparak görev almış olan Avar, Elazığ valisi ile anlaşamadı. Bu nedenle 1954 yılı sonunda Ankara'ya çağrılarak Kız Teknik Öğretim Genel Müdürlüğü'nde şube müdürlüğüne getirildi. Valinin değişmesi sonucu 28 Ekim 1955'te Elazığ'a geri döndü. Ancak Elazığ'da bazı amirlerle anlaşmazlıkları devam ediyordu. Elazığ'a ilk kez atanışından tam 20 yıl sonra, 1959'da kendi isteği üzerine İstanbul Sultan Selim Kız Enstitüsü'ne edebiyat öğretmeni olarak nakledildi.

Öğretmen Lisesi'nde kültürel faaliyetler

Bu okulda sanatın her dalında, müzik, tiyatro, halk oyunları, resim-iş, güzel ve etkili konuşma ve spor teşvik edilirdi. Öğrencilerin kabiliyetleri dikkate alınarak gelişmeleri sağlanırdı. Müzik, beden eğitimi ve resim dersleri en önemli derslerdi. Başarı gösteremeyen öğrenciye ise müsamaha gösterilmezdi.
Önemli gün ve haftalarda okul korosu ve her yöreyi oynayan halk oyunları ekipleri hazır olurdu. Okul dört başı mamur bir müzik odasına sahipti. Piyano, keman, saz, akordiyon ve daha birçok

enstrüman mevcuttu… İsteyen öğrenci bu enstrümanları müzik öğretmenin gözetiminde kullanıp kendini geliştire biliyordu.

Kızlar Orkestrası

Elemanları sadece kızlar olan bir orkestra 1969- 1970 eğitim öğretim yılında Doğu Anadolu'da kurulmuş. Naci Sönmez'in kız kardeşi Nevin Sönmez Gün'ün annesi tarafından hediye edilen elektro gitar, Kızlar Orkestrasının kurulmasına sebep oldu. Nevin Sönmez Gün, Elâzığ Kız Öğretmen Okuluna geldiğinde müzik öğretmeni Sevgi Ersen onun sanata ve müziğe yeteneğini fark ederek kendisine piyano dersleri veriyor. Bu yakın çalışma döneminde Nevin Sönmez Gün, öğretmenine orkestra kurma fikrini açıyor. Sevgi Hoca bunu hemen hayata geçiriyor ve müziğe istidatlı diğer öğrencileri arasında bir seçim yaparak Elâzığ Kız İlköğretmen Okulu Kızlar Orkestrasını kuruyor.
Orkestra 1971 yılında beş, 1972 yılında halka açık üç konser vermişler. Konserler gündüz öğrencilere gece ise misafirlere verilirmiş.

Halk Oyunları ekibi

Öğretmenlikten emekli olan ve 1968 yılında Elazığ Kız Öğretmen Lisesi Halk Oyunları ekibi halay başı olan Olcay (Akdoğan) Tunç, görev yaptığı okullarda minik öğrencilere başta Elazığ Oyunları

olmak üzere birçok yörenin oyununu öğretir. Elazığ Oyunlarını çok sevdiğini belirten Olcay Hanım, Elazığ'da başta Öğretmenevi Salonu olmak üzere birçok etkinlikte halay ve çaydaçıra oynadığını belirtti.

Kız Öğretmen Okulu Mezunları

Okulun eski mezunları ve öğretmenleri, geçmişteki hatıraları yaşatmak için zaman zaman çeşitli buluşma programlarında bir araya gelmektedir.
Elazığ Kız İlk Öğretmen Okulu'nun 1974 mezunları, yıllar sonra bir araya geldi.

1974-1975 tarihinde Elâzığ Kız İlköğretmen Okulundan Mezun olarak Eğitimci- Yazar Meftune Güler Gül'ün öncülüğünde, "Anılarda Elazığ Kız İlköğretmen Okulu" programı, 24 Kasım 2022 Perşembe günü bu okulun öğretmenleri ve mezun öğrencilerinin katılımlarıyla gerçekleşti. Elâzığ Kız İlköğretmen Okulu Mezunu Meftune Güler Gül, büyük bir gayret ve büyük bir emekle, "Anılarda Elâzığ Kız İlköğretmen Okulu" eserini bu şehre kazandırıyor.
Bu eserde, Meftune Güler Gül, Zeynep Paslı Büyükbudak, Şükran Tor "Öğretmen Okullarının Tarihçesini" kaleme alıyorlar.

Meftune Güler Gül (Avukat-Yazar)

1957 yılında Elazığ'da doğdu. İlk ve orta tahsilini Elazığ'da yaptı. 1974-75 Öğretim yılında Elazığ İlköğretmen Lisesi'ni, 1979-80 öğretim yılında İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümünü ve 1991-92 yılında Dicle Üniversitesi Hukuk Fakültesini bitirdi. 1998-99 öğretim yılında Fırat Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümünde yüksek lisans eğitimini tamamladı.
Bir süre Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler MYO'da öğretim görevlisi olarak meslek hayatını sürdüren Meftune Güler, Türk Edebiyatı Vakfı Elazığ Şubesi Başkanlığı'nı yaptı. Mahalli ve Ulusal Basında çeşitli konularda yazıları yayımlanan Güler, 2000 yılında ELESKAV (Elazığ Eğitim, Sanat, Kültür, Araştırma, Tanıtma ve Hizmet Vakfı) yayınlarında "Harput Efsaneleri" adlı kitabı yayımlandı. Elazığ eski Milletvekillerinden Prof. Dr. Mustafa Gül ile hayatını birleştiren Meftune Güler Gül, Türk Patent ve Marka Kurumu'nun 1. Hukuk Müşaviri olarak görev yaptı.

ESERİ:

Harput Efsaneleri (2000)
Anılarda Elazığ Kız İlköğretmen Okulu (2022)

BİR OKULDAN FAZLASI:

ELAZIĞ KIZ ÖĞRETMEN LİSESİ VE ÖĞRETMENLERİMİZE VEFA

Elazığ'ın hafızasında öğle mekanlar vardır ki yalnızca bir binadan, bir sokaktan ya da bir okuldan ibaret değildir. Onlar, bir dönemin gençliğini, hayallerini, dostluklarını ve geleceğe uzanan umutlarını içinde saklar. Elazığ Kız Öğretmen Lisesi de bu hatıra dünyasının önemli başlıklarından biri olarak anılmayı hak ediyor.

Bir okul düşünün koridorlarında genç kızların umut dolu adımları yankılanıyor. Sınıflarda kara tahtaya yazılan kelimeler, defterlere düşülen notlar ve o eli öpülesi öğretmenlerin nasihatleri geleceğin temelini oluşturuyor. Her öğrenci mezun olduğunda yalnızca bir diploma taşımıyor, aynı zamanda Anadolu'nun dört bir yanına bilgi ve aydınlık götürme sorumluluğunu da üstleniyor. Çünkü öğretmen yetiştiren okullar, aslında geleceği yetiştirir.

GÜRKAN ÖZENSOY

Elazığ'dan Anadolu'ya uzanan bir eğitim sevdası

Elazığ, tarih boyunca kültürüyle, musikisiyle, gelenekleri ile ve eğitim hayatına verdiği önemle öne çıkan şehirlerimizden biri oldu. Bu şehirde eğitim gören nice genç, hayatının yönünü öğretmenlerinin rehberliği ile belirledi. Kız öğretmen okullarının anlamı da burada yatıyordu. Bir meslek edinmenin ötesinde, topluma hizmet etme, çocuklara yol gösterme ve ailelerin geleceğine dokunma idealini taşıyorlardı. Elâzığ Kız Öğretmen Lisesinin sıralarında geçenlerin anılarında belki bir öğretmenin sesi, belki okul bahçesinde edilen bir sohbet, belki de mezuniyet gününün heyecanı hala canlıdır. Yıllar geçer, şehirler değişir, hayat insanı başka diyarlara götürür; fakat okul yıllarının hatırası insanın yüreğinde yaşamaya devam eder. Bu nedenle okulun geçmişini konuşmak, yalnızca eski günleri anmak değildir. Aynı zamana da eğiti anlayışına, öğretmen yetiştirme idealine ve Elazığ'ın kültürel hafızasına sahip çıkmaktır.

24 KASIM: BİR GÜN DEĞİL, BİR ÖMÜRLÜK MİLLET

24 Kasım Öğretmenler Günü geldiğinde çiçekler alınır, güzel sözler söylenir mesajlar paylaşılır. Fakat öğretmenlerimize duyduğumuz minnet, takvimdeki tek bir güne sığmayacak kadar büyüktür. Bir öğretmen, çocuğunun elinden tutarak ona yalnızca okumayı ve yazmayı öğretmez. Ona doğruyu yanlıştan ayırmayı, emek vermeyi, insanı sevmeyi ve zorluklar karşısında ayakta kalmayı da öğretir. Kimi öğretmenimizin yüzünü yıllar sonra bile unutmayız. Kimi bir cümlesi ile hayatımıza yön vermiştir, kimi de farkında olmadan içimizde bir kapı açmıştır. Aradan yarım asır geçse bile o öğretmenin adı anıldığında insanın gözleri dolar. İşte öğretmenlik mesleğinin gerçek büyüklüğü budur. Eseri yalnızca yetiştirdiği öğrenciler ile

değil, o öğrencilerin dokunduğu bütün hayatlarda devam eder.24.Kasım, aynı zamanda aramızdan ayrılan öğretmenlerimizi rahmetle anmak, emekli öğretmenlerimize teşekkür etmek ve görevi başındaki eğitimcilerimizin fedakarlıklarını hatırlamak için bir fırsattır.

SON SÖZ: ÖĞRETMEN VAR İSE UMUT VARDIR

Elazığ Kız Öğretmen Lisesi'ni anarken aslında bütün öğretmen okullarını, Anadolu'nun mütevazi sınıflarında görev yapan eğitimcileri ve hayatını çocukların geleceğine adayan öğretmenlerimizi de anıyoruz.

Başta Başöğretmen Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK olmak üzere, ülkemizin aydınlık yarınları için emek veren bütün öğretmenlerimizi saygı ve minnetle selamlıyorum. Ebediyete intikal eden öğretmenlerimize Allah'tan rahmet diliyorum (benim ilk okul öğretmenim İsmet ALTINSOY dahil) Elazığ'ın eğitim tarihine emek veren bütün değerli isimlerin hatırası yaşasın. Yaşayanlar mutlaka eski okul arkadaşları ile hatıralarını canlandırsın

24 KASIM ÖĞRETMENLER GÜNÜ KUTLU OLSUN

10 KASIM: TÜRK MİLLETİNİN KALBİNDE YAŞAYAN ÖNDER

Bazı vedalar vardır; aradan yıllar geçse de özlemi hiç azalmaz.10 Kasım 1938, saat dokuzu beş geçe…. Türk milleti için bağımsızlığının mimarı, Cumhuriyetimizin kurucusu Gazi Mustafa Kemal ATATÜRK'üne gözyaşları ile veda etti. Aradan yıllar geçti; ancak fikirleri, eserleri ve milletine duyduğu güven yaşamaya devam ediyor. Saygıyla anıyor, özlemle hatırlıyor, minnetle yaşatıyoruz.

Ruhun şad olsun Atam.

15. Sanat Yılını dolduran Almila Sanat Tiyatrosu, Elazığ'da tanınmıyor.

Tiyatrocular üvey evlat mı?

Almila Tiyatro Atölyesi Genel Sanat Yönetmeni Mahmut Yıldırım, Elazığ protokolünün ilgisizliğinden yakınarak, "Elâzığ'daki il protokolünün bizlerden haberi yok." dedi.

YÜCEL ÇAKMAK

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Almila Tiyatro Atölyesi 15 yılda tam 61 farklı oyunla 300 kez sahne aldı. Almila Tiyatro Atölyesi Genel Sanat Yönetmeni Mahmut Yıldırım, yurt dışında ve yurt içinde tanındıklarını ama İl Protokolünün kendilerinden haberdar olmadığını iddia etti. Mahmut Yıldırım, Çaydaçıra Dergisi'nin sorularını cevaplandırdı.

ÇAKMAK: "Aşk'ın ve Hakikatin Şairi Nesimi" adlı tiyatro oyunu Ekim ayında Elazığ'da sahnelendi. Tek kişilik oyununuz beğeni topladı. Öncelikle tebrik ederim.

Öncelikle sizi tanımayla sohbetimize başlayalım. 15. Yıl nasıl geçti?

YILDIRIM: Çok teşekkür ediyorum. Şahsım 16 yıla yakın bir süredir kendi şehrimizde kurduğumuz Almila Tiyatro Atölyesi Genel Sanat Yönetmeni olarak kariyerine devam eden, aynı

zamanda ‘Okullarda Tiyatro’ adlı kitabın yazarıyım. 16 Nisan 1987 Elazığ doğumluyum. 15 yıla dolu dolu geçti yaklaşık 300 kez sahne yaptık tam 61 farklı oyunla.

ÇAKMAK: Tiyatroya verdiğiniz emekler inkâr edilemez. Bir yandan eser yazmak bir yandan oynamak ve bir yandan yeni isimleri tiyatroya kazandırmak. Bu emeklerinizin karşılığını buluyor musunuz? Elazığ’da tiyatro ne düzeyde? İlgi var mı?

YILDIRIM: Elazığ'da bu konuda yıllarca sesimizi duyurmamıza rağmen maalesef karşılığını bulamıyoruz. İşin komik tarafı yazdığım oyunlar Paris ve Bourges kentlerinde, yurdumuzun 81 ilinde okullarda sahne alırken ve bizler en son İstanbul'da Eyüp Sultan'da 3 bin kişilik seyirci karşısında Fatih oyunu oynarken, daha Elâzığ’daki il protokolünün bizlerden haberi yok. Çünkü kendi evlatlarına güven duymuyorlar. Biz bu işin profesyonel tarafı olmamıza rağmen başka şehirlerden amatörün daha altında ekiplerle getirterek ve binlerce lira vererek şehrin kültürüne balta vuruyorlar. Elazığ'a yeni atanmış bir tiyatro sever onları izleyip ‘Aaa bu şehrin tiyatrosu bu seviyede mi?’ diyebiliyor ve onları performansı bizi de etkiliyor.

ÇAKMAK: 2026 Yılını sonuna geldik. Kaç oyun sahnelediniz? Nesimi ve Düğün’den başka oyun olacak mı? 2027’de tiyatro severleri kaç oyun bekliyor? Turne yapacak mısınız?

YILDIRIM: 2026-2027 Sanat sezonunda yaklaşık 20'ye yakın tiyatro oyunu sahneye koyacağız. Nesîmî ve Düğün oyunlarını sahneledik.

8 Kasım’da Anna Karenina, 21 Kasım’da Solgun Fıstık Ağacı, 25 Kasım’da Düğün, 28 Kasım’da Can Kırıkları, 24 Aralık’da Kerbela ve 16 Ocak’da Hacivat ve Karagöz Kanlı Perde oyunlarını sahneleyeceğiz.

Şu an tarihleri belli olan oyunlarımız bu şekilde. Şubat, Mart, Nisan, Mayıs ve Haziran aylarında farklı oyunlarla yine sahne alacağız.

Belli olan turnelerimiz ise 7 Kasım Bitlis'in Tatvan ilçesinde Anna Karenina ve 14 Kasım'da ise Ankara'da Nesîmî ile sahne alacağız.

Önümüzde ay ise Nesîmî oyunuyla Azerbaycan Bakü şehrinde, Nesîmî’nin doğduğu topraklarda, sahne alma deneyimi yaşayacağız.

ÇAKMAK: Bu sohbet için teşekkürler. Son olarak düşüncelerinizi alalım?

YILDIRIM: Çaydaçıra Dergisi’ne ve sizlere çok teşekkür ediyorum. Elazığ kültürüne bu denli sahip çıkmanız ve bizleri sahiplenmeniz. Okuyucularımızdan ricam önce kendi şehrinde ki ekiplerin oyunlarına gelsinler baksınlar ve gençleri bu sanata yönlendirsinler.

3. Fırat Kısa Film Festivali birincisi:

“Galaksinin Tezenesi”

236 film başvurusu yapılırken, başvuru şartlarını karşılayan 176 film değerlendirmeye alındı. Yapılan değerlendirmeler sonucunda 25 film finale kalmaya hak kazandı. Birincilik ödülü Semih Ellialtı yönetmenliğindeki "Galaksinin Tezenesi" filminin oldu.

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Fırat Üniversitesi İletişim Fakültesi tarafından düzenlenen ve onursal başkanlığını Fırat Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Fahrettin Göktaş’ın yaptığı 3. Fırat Kısa Film Festivali, 19 Ekim’de Rektör Prof. Dr. Göktaş’ın teşrifleriyle başlayan etkinliklerin ardından, gerçekleştirilen kapanış ve ödül töreniyle sona erdi. Mustafa Temizer Konferans Salonu’nda düzenlenen törende, dereceye giren filmlerin yönetmenlerine ödülleri verildi.

Festival, Sergilerin Gezilmesiyle Başladı

Festivalin açılış programı kapsamında ilk olarak öğrenciler tarafından hazırlanan “Kadrajın Ötesinde: Havadan Görüntülerle Elazığ Fotoğraf Sergisi” ile “Perdenin Ötesi: Yeniden Tasarlanan Sinema Afişleri Sergisi” gezildi.

Elazığ’ın tarihî, kültürel ve doğal güzelliklerinin havadan çekilen fotoğraflarla sanatseverlerin beğenisine sunulduğu sergi, katılımcılardan ilgi gördü. Sinema tarihine damga vuran filmlerin

afişlerinin farklı bakış açılarıyla yeniden yorumlandığı sergide ise öğrencilerin özgün tasarımları yer aldı.

Sergileri gezen Vali Dr. Numan Hatipoğlu, Rektör Prof. Dr. Fahrettin Göktaş ve beraberindeki protokol üyeleri, eserleri inceleyerek çalışmalar hakkında bilgi aldı.

Sergi ziyaretlerinin ardından festivalin açılış programına geçildi.

236 Film Başvurdu, 25 Film Finale Kaldı

Bu yıl üçüncüsü düzenlenen Fırat Kısa Film Festivali, genç sinemacıların ve kısa film yönetmenlerinin yoğun ilgisiyle karşılaştı.

Festivale toplam 236 film başvurusu yapılırken, başvuru şartlarını karşılayan 176 film değerlendirmeye alındı. Yapılan değerlendirmeler sonucunda 25 film finale kalmaya hak kazandı.

Genç sinemacıların eserlerini geniş kitlelerle buluşturmayı, kısa film üretimini teşvik etmeyi ve sinema sanatının gelişimine katkı sağlamayı amaçlayan festival, aynı zamanda öğrencilerin sektör temsilcileriyle bir araya gelmesine imkân sunuyor.

Ödüller verildi

19 Ekim'de, dereceye giren film yönetmenlerine ödülleri verildi. Konuşmaların ardından festival tanıtım filminin izlendiği gecede, jüri değerlendirmesi sonucunda dereceye giren filmler gerekçeleri ile birlikte açıklandı.

Törende, ödül kazanan filmlerin yönetmenlerine üç ayrı kategoride ödül ve jüri özel ödülü takdim edildi. Yönetmenlere katılım ve başarı belgeleri ile teşekkür plaketleri takdim edildi.

Jüri Özel Ödülü (15.000 TL): Mehmet Oğuz Yıldırım'ın yönettiği "Kudret" filmine verildi. Yönetmene ödülü Festival Proje Uygulayıcısı ve Sanat Yönetmeni Doç. Dr. Neslihan Yücesoy takdim etti.

Üçüncülük Ödülü (15.000 TL): Festival Proje Yürütücüsü ve Festival Yönetmeni Doç. Dr. Yunus Namaz'ın açıkladığı gerekçeyle; kayıp, yas ve aidiyet temalarını ölçülü ve başarılı bir sinematografik dille ele alan, Yakup Tekintangaç imzalı "Mori" filmine gitti.

İkincilik Ödülü (20.000 TL): İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Kenan Demirci tarafından, kısa film biçimini başarılı şekilde yansıttığı belirtilen Simay Antep'in "Ölüm Bizi Ayırana Dek" filmine takdim edildi.

Birincilik Ödülü (25.000 TL): Aşıklık geleneğini cesur bir vizyon ve şiirsel bir sinema diliyle harmanlayan Semih Ellialtı yönetmenliğindeki "Galaksinin Tezenesi" filminin oldu. Ödül,

Fırat Üniversitesi Rektör Yardımcısı Prof. Dr. Mahmut Doğru tarafından takdim edildi.

Festivalde mini müzik dinletisi

Ödül ve plaket takdimlerinin ardından gerçekleştirilen müzik dinletisi sonrası, festivalin birincisi seçilen "Galaksinin Tezenesi" filminin özel gösterimi yapıldı.

Bir edebiyat atölyesi...

Bir gezi bir hatıra bir şehrin hafızası.
Soğuk bir Elazığ sabahından sıcak zifiri siyah taşların diyarı Diyarbakır'a bir yolculuk öyküsü anlatacağım. Tarihsel edebi bir yolculuk olacaktı. Öğretmenevinin arkasındaki durakta toplanılacak her zamanki gibi saatinden önce orda bulunacaktık. Sabahın ayazından sıcak bir memlekete gitmek için şehrinin sokağında yürürken bir gezi otobüsünün de Elazığ'da olduğunu gördüm gelişiyorduk dedim içimden

OYA ORHAN

Diyarbakır da Ziya Gökalp, Ahmet Arif, Cahit Sıtkı Tarancı müze evlerini görmeye gidiyorduk. Elazığ Öğretmen evinin (eski Halk evi) müze olmasına mı sevineyim yeni bir öğretmen evi yapılmasına mı bilmiyorum. Ama sabah sabah sevinecek bir şeyler bulmuştum yine tabi yapılmayan kaldırımlar çukurları geçe geçe gelirken şehrimin sokaklarında olduğum için bir kez mutluydum. Ortak bekleme yerine gelirken Nazım Payam hocamız seslendi 'buradayız!' diye kızıyla beraber beni sıcak bir şekilde karşıladılar. Edebiyat atölyesi olarak kültürel bir gezi olacaktı belediyemizin hazırladığı bu gezi edebiyat severlere bir hediyeydi. Şehrimin yollarından geçerken gurbette olanları ve bu şehirde olup şehrimizin değerine hasret olanları düşündüm. Doğduğum şehirden uzak olmak ne zordu diye düşünürken bir çay molası ile yeni arkadaşlıklar edindik. Bir de bir arkadaşım daha oldu adı kartopu önce çekindi sonra simitini paylaşınca alıştı. Kartopu kulübesinde sevimlilik yaparken biz de zifiri taşlar ülkesine gidiyorduk. Şirin beldemiz gezinden geçerken dağın eteğinde çınar altında bir küçük çay molası verilen yer gözüme çalındı, başka bir zaman oturup Gezin çöreği ile bir kırmızı çay içtiğimi hatırladım. Şehrimin sokakları çayları yolları bizden bir parçaydı. Şimdi damlı evler sıralanıyor yol boyu Fırat Dicle'ye dönüyor elini atsam gurbete değen, dil vursan yarılır

Mezopotamya boylu boyunca uzanıyordu. Dicle'nin kucağında beslenen Hevsel bahçeleri, tarihe not düşen surlar, yol boyu süslü tablalarda satılan kokulu müşk alıçları, iki tekerlekli yük taşıyan tablalar, sur içinde Arnavut kaldırımlarda iki kişinin ancak geçebildiği dar sokaklar. Bizi Cahit Sıtkı Tarancı müze evine götürdü. Avlulu, hayatlı, havuzlu, tulumbalı, yüksek duvarlı zifiri taşlardan yapılmış evler taş evler Diyarbakır in sıcağından kömürleşmemişti. Cahit Sıtkı Tarancı'nın şiirlerinde sadelik ve samimiyeti yakalarken orta okulda ezberlediğim yaş otuz beş şiiri 'Dante gibi ortasındayız' dediği dün gibi aklımda o zamanlar otuz beşe çok uzakken şimdi otuzbeşden ayrılalı yıllar oluyor. Bir şeyler yazmadan bu dünyadan gitmeye niyetim yoktu. Ahmet Arif

evinde boş bir avlu çınar ve biz vardık bir arkadaşımızın yankılanan sesiyle Anadolu şiirini okurken şiirle büyüyen çınar ve avlu bizi karşılıyordu. Samimiyet dolu şiirler hangi evlerde yazıldı hangi duygularla içselleştirildi bilinmez. Ziya Gökalp'ın şiirleri aklımdan geçiyordu. Ulu Cami, medreseler, müze, kiliseler bir anda film şeridi gibi geçerken üst üste koyulmuş taşlardan ibaret olmadığını anlıyordum. Mezar taşları bile sanatsal duruyordu. Şimdi bu müze evleri gezerken Elazığ'da Adnan Yücel Ahmet Kabaklı gibi şairlerimizin de böyle müze evleri olsa ne güzel olurdu

diye düşündüm. Uzaktan akan Dicle Nehri neleri götürüyordu kim bilir bizden taraf bir çay iç dercesine. İçimizden kaç şiir geçti kim bilir? Hangi sözcükleri kendimizleştirdik sayfalarca, bir kelime, bir şiir, bir mısra da biz bırakalım gider ayak bu memlekete derken Arnavut kaldırımları mesken tutmuş iki üç kediyle merhabalaşıp ciğer yemek için ayrılırken kalabalık ama duygu dolu sokaklardan, ben yine kendi yemeğinden kedilere birer parça ayırırken tabağımdan, bir molada anne kedi ve yavrusu da nasibini aldı. Kedi sevmeden bir şiir nasıl yazılırdı. "Sen ciğercinin kedisi, ben sokak kedisi" şiirini hatırladım Orhan Veli'den. İşte bir şehrin iç dünyasında gezerken daha ne çok şeyler anlatacağım derken "Anlatamıyorum" şiiri aklıma geliyor yine kelimeler kifayetsiz kalıyor Orhan Veli demeden...

Bir şehirde daha Güneş battı. Şimdi kelimeler kıyafetsiz samimi içten kaldı içimizde, dıştan hasret kokan, içten hüzünlü tüm şehirlere şiirler yazılması dileğiyle.

ZİYA GÖKALP MÜZESİ

Aydın'da bu kez sağlık konferansı

ÇAYDAÇIRA/AYDIN

Aydın Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği tarafından yürütülen "Harput'tan Aydın'a Bilgi ve Kültür Yolculuğu" kapsamında, "Karaciğer Hastalıkları ve Sarılıklar" başlıklı konferans gerçekleştirildi.

23 Ekim 2026 Cuma günü dernek binasında düzenlenen konferansa, Aydın Adnan Menderes Üniversitesi Tıp Fakültesi İç Hastalıkları ve Gastroenteroloji Kliniği Öğretim Üyesi, hemşerimiz Prof. Dr. M. Hadi Yaşa konuşmacı olarak katıldı. Yaşa, konferansta karaciğer hastalıkları ve sarılıklar hakkında bilgi ve deneyimlerini katılımcılarla paylaştı.

Bilimsel bilginin toplumla buluşturulmasını amaçlayan program, katılımcıların konuya ilişkin bilgi edinmelerine ve merak ettikleri hususları ele almalarına imkân sağladı.

Programın sonunda Aydın Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği Başkanı Necati Gür, katkılarından dolayı Prof. Dr. M. Hadi Yaşa'ya, Elazığ'ın kültürel simgelerinden Çayda Çıra motifini taşıyan bir hediye takdim etti.

Dernek Başkanı Necati Gür, "Harput'tan Aydın'a Bilgi ve Kültür Yolculuğu ile kültürel değerlerimizi yaşatmanın yanı sıra, farklı alanlardaki akademik bilgi ve birikimi toplumla buluşturmayı amaçlıyoruz. Hemşerilerimizin yanı sıra Aydın'da yaşayan herkesin ilgiyle katılabileceği bu tür etkinliklerle bilgi paylaşımını, kültürel etkileşimi ve dayanışmayı güçlendirmeyi önemsiyoruz. Değerli hocamız Prof. Dr. M. Hadi Yaşa'ya katkılarından dolayı teşekkür ediyorum." dedi.

Aydın Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği, Harput'un kültürel mirasını ve akademik birikimi Aydın'da buluşturan konferanslarına devam etmeyi hedefliyor.

ORCİK VE BULAMAÇ

BEDRİ YÜCEL

Doğduğumdan beri orcik yiyen biriyim. Bir Elazığlı olarak orcikle ilk tanışmam "ınga ınga" diye kendimi yırtarcasına ağlamamla başlamış. Nasıl zırlamaya başlısem hemen ağzıma kıştan kalma üzeri göğermiş, yani beyazlaşmış orciği dayıvermişler. Göğermiş diyim çünkü haziranda doğduğumuz için (ikizim Mehmet'le) orciğin kıştan kalanını ağzıma dayilermiş.

Elazığlılar iyi bilir, orcik eylül sonu ekim başı yapılır. İşte orcikle ilk tanışmamdan sonra tiryakisi olmuşum. Gece "yatsılık" diye vermişler yemişim, gündüzleri oynamaya ve okula giderken bastuğa dolayıp çantamıza komuşlar; götürüp okulda teneffüslerde yemişim. Orcik çok yediğim için ilkokulda çalışkanmışım. Sonraki tahsil hayatımda çeşitli sebeplerden orcik yemeye ara verdiğim için tembelleşmişim ve bütünlemeye kalarak, hatta bir sene sınıfta bile kalarak tahsilimi üniversite bitirerek tamamlamışım. Üniversite olayım ise ufaktan tekrar orcik yemeye başladığım yıllara denk gelmiş. Biraz yetişkin olduğum için, maddi imkânımız da olduğu için üniversite yıllarımda orciği hem yemişim hem de yedirmişim. Onun için üniversite bitirmek bana nasip olmuş.

İşte meşhur orciğimiz böyle süper bir gıda.

Bu yaşıma kadar hep yediğim orciğin nasıl yapıldığını gidip de gözlerimle görmemiştim ama anlatılanlardan duyup TV'lerden izlemiştim. Nihayet doğduğum sene ağzıma dayadıkları orciğin ve bulamacın yapılışını geçen hafta Harput'a, Emirler köyüne Abdullah Eymül hocamızın evine misafir olarak gidince gördüm.

Köye gidişim ve oradaki gelişmeleri yazmadan önce sorabileceğinizi hissettiğim bir soruya cevap yazam ve sonra esas mevzuya devam edem. Şimdi diyeceksiz ki "Oğlum dişle mi doğdun, hemen orcik yemişsin; bizle kafa mı bulisin?" Yav dişlemedim ha, dişlerim çıkana kadar da emdüm emdüm. Ele hoşdu ki... Gelelim Harput'un hemen arkasında Şüşnaz'ın yanı başında sırtını Harput'a dayamış, karşısına Pertek'i almış baraj manzaralı Emirler köyündeki orcik ve bulamaç yeme olayımıza. Hemen kısa bir konuya değineyim, sonra bulamaç ve orcik mevzusuna devam edeyim.

Moralimi altüst edip tüm iştahımı kaçıran olay: Maalesef Emirler köyünde su şebekesi yok ve tankerlerle köye su taşınimiş. Ne kadar acı bir olay, değil mi? Hemen karşında dünyanın en büyük barajlarından biri ve üç tarafımız suyla çevrili ama Emirler köyüne tankerlerle su taşıni, susuzluk çekili. Bu şartlarda üretim yapıp tarımla geçinip ülke ekonomisine katkı sunan Elazığ köylülerine kocaman bir alkış gönderim.

Şair ve imam olan Karaçor Dernek Başkanımız Raif Çelik Hocam, geçen sene bize sitillerle bulamaç getirip bizi bulamaç manyağı yapınca kendisine bulamaç madeninin yerini ve yapanı sorduğumda

Emirler köyünü ve kendisi gibi şair imam olan Abdullah Eymül hocamızı işaret edip anlatmıştı. Bizim de ağzımız sulanınca bu sene oraya götürme sözü vermişti ve sözünü yerine getirerek bizi Emirler köyüne götürdü.

Gittiğimizde muhteşem bir baraj manzarası ve orcik, bulamaç yapımıyla karşılaştık. Bulamaç kazanda, orcikler askıdaydı. Önce inceledik, video, resim çektik; yardıma gelen diğer imam arkadaşlarla tanışıp muhabbet ettik. Dolam dolam orcik, üsküreelerle bulamaç, bulamacın üzerine serpiştirilmiş cevizler ve ardından ikram edilen közde demlenmiş çayları götürüp hocalarımızın okuduğu bereket ve şükür dualarına "amin" dedik. Abdullah hocamız tüm bunlar yetmezmiş gibi bir de çıhınlarımızı doldurup yolluk olarak orcik ve bulamaç verdi. Gönlü zengin ve bonkör hocamıza teşekkürlerimizi sunarım.

Elazığ'ımızın meşhur orcik ve bulamacının yapımını tam da mevsiminde gidip yerinde görüp iliklerimize kadar bu güzel olayı yaşadık. Allah herkese nasip etsin.

REKLAMLARINIZ İÇİN
BİZİ ARAYINIZ...

0553 253 30 90

TYB Elazığ'da nöbet değişimi

ÇAYDAÇIRA/ELAZIĞ

Türkiye Yazarlar Birliği (TYB) Elazığ Şubesi'nde gerçekleştirilen kongrede başkanlık görevine yazar Metin Aydın seçildi.

Kongrede üyelerin oylarıyla başkanlığa getirilen Aydın, seçim sonrasında yaptığı değerlendirmede yeni görevin kendisi için bir makam değil, Elazığ'ın kültür ve sanat hayatına katkı sunma sorumluluğu taşıyan bir görev olduğunu söyledi.

TYB Elazığ Şubesi'nin 2021 yılında yazar Nazım Payam'ın kuruculuğunda faaliyete başladığını belirten Aydın, geçen süre içerisinde şubenin kentte kültür ve sanat alanında önemli çalışmalar gerçekleştirdiğini ifade etti.

Şubenin bugüne kadar ortaya koyduğu çalışmaların yeni döneme önemli bir birikim sunduğunu dile getiren Aydın, bu birikimi daha da geliştirmeyi hedeflediklerini belirtti.

Aydın, "Bu görevi bir bayrak yarışı olarak görüyoruz. Bizden önce yapılan güzel çalışmaların üzerine yenilerini ekleyerek Elazığ'ın kültür ve sanat hayatına katkı sunmaya devam edeceğiz. Yazarlarımızı, şairlerimizi ve sanatçılarımızı daha fazla bir araya getiren çalışmalar gerçekleştirmek istiyoruz." dedi.

Yeni dönemde özellikle kültür ve sanat faaliyetlerinin çeşitlendirilmesine önem vereceklerini kaydeden Aydın, Elazığ'ın sahip olduğu kültürel birikimin şehir dışındaki daha geniş çevrelere ulaştırılması için de çalışmalar yapacaklarını söyledi.

Aydın açıklamasında, "Başta Yönetim Kurulu üyelerimiz Prof. Dr. İnanç Özgen, Dr. Ömer Ağır, Alparslan Kılınç, Hakan Kamaç ve Mehmet Aydoğdu olmak üzere kongremizde bize güven ve destek veren bütün üyelerimize teşekkür ediyorum. Yeni dönemin TYB Elazığ Şubesi ve şehrimizin kültür-sanat hayatı açısından hayırlı olmasını diliyorum." ifadelerini kullandı.

Metin Aydın başkanlığındaki yeni yönetimin önümüzdeki dönemde yazar, şair ve sanat insanlarını buluşturan etkinliklere ağırlık vermesi ve Elazığ'ın kültürel değerlerinin daha geniş kitlelerle buluşturulmasına yönelik çalışmalar gerçekleştirmesi bekleniyor.

Edebiyat Atölyesine ziyaret

Elazığ Belediyesi tarafından, Türkiye Yazarlar Birliği Elazığ Şubesi kurucu üyesi Nazım Payam'ın öncülüğünde hayata geçirilen Edebiyat Atölyesi'nin açılışına, Şube Başkanı Metin Aydın ve Şube Başkan Yardımcısı Prof. Dr. İnanç Özgen de katıldı.

Metin Aydın tarafından yapılan açıklamada, "Edebiyat Atölyesi'nin şehrimizin kültür ve sanat hayatına katkı sunacağına; yazarlara, yazar adaylarına ve edebiyata ilgi duyan gençlerimize yeni imkânlar sağlayacağına inanıyoruz. Yazma heyecanı taşıyan gençlerin desteklenmesi, yeni kalemlerin yetişmesi ve edebiyatımızın gelişmesi adına bu tür çalışmaların büyük önem taşıdığını düşünüyoruz.

Bu kıymetli çalışmaya öncülük eden kurucu üyemiz Nazım Payam'a, Elazığ Belediyesine ve emeği geçen herkese teşekkür ediyor, Edebiyat Atölyesi'nin hayırlı olmasını diliyoruz." dedi.

Metin Aydın kimdir?

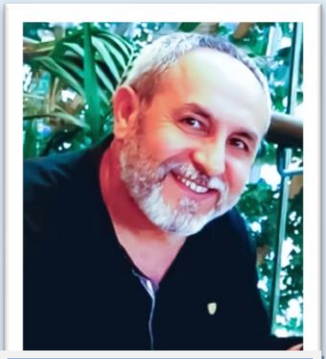
Yazar, 1977 yılında Elazığ'da doğmuştur. 2001 yılında Burdur Eğitim Fakültesi'nden mezun olmuştur. İkinci üniversite olarak AÖF İlahiyat Bölümü'nü tamamlamıştır. Evli ve iki çocuk babasıdır. Yazarın ilk kitabı "Beyaz Kelebek & Kopya Hayatlar," kayiprihtim sitesinin düzenlediği 2017 Yılının EN'leri oylamasında "Yılın En İyi Yerli Bilim Kurgu Romanı" kategorisinde ikinci olmuştur. Çeşitli dergilerde bilimkurgu öyküleri yayımlanmıştır. Yazar, Yerli Bilimkurgu Yükseliyor dergisinin açtığı yarışmada ikinci olan "Savaş ve Barış" adlı kısa öyküsüyle "Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019" adlı kolektif çalışmada yer almıştır.

Yazarın basılmış yedi kitabı bulunmaktadır. İLESAM ve Türkiye Yazarlar Birliği üyesidir. Aynı zamanda Türkiye Yazarlar Birliği Elazığ Şubesi Yönetim Kurulu'nda yer almaktadır. Çeşitli mecralarda köşe yazıları yazmaktadır. Yazarın yayınlanmış kitapları şunlardır: "Beyaz Kelebek & Kopya Hayatlar" (Bilimkurgu), "Bilimkurgu Öykü Seçkisi 2019" (Bilimkurgu), "Son Kadın" (Bilimkurgu), "Sapkın" (Fantastik-Mistik), "Sihirbaz" (Mistik), "Çocuk Eğitiminde Velilere Pratik Tavsiyeler", "Türk Düşünürleri", "Göbeklitepe'nin Kayıp Mührü"

Susadım Harput kitabı devam; 10. Bölüm

SOFU DAYI

İRFAN KARABULUT

Bizim evin tam sağ köşe başı bitişiğinde Arap Babanın mescidi ve türbesi vardı. Arap Babanın kayıtlı kitabesinde bu yerin 1279 tarihinde Selçuklu hükümdarı 3. Gıyaseddin Keyhüsrev zamanında adı Yusuf Bin Arap Şah Bin olan kişiydi bu zat. Yani bu günkü Arap Babanın kendisi tarafından bizzat yapıldığı yer almaktadır. İleriki bölümlerde kendimce bakıcısı hacı dededen dinlediğim hikâyesini sana daha detayıyla anlatacağım çocuk. Şimdi kaldığımız yere sokağımıza dönelim seninle çocuk. Lojmanın ve sokağın sol başı karşısında İki katlı pembe boyalı bir ev vardı. Bu evin ilk sahiplerini hiç hatırlamıyorum. Ama O yıl Sofu Dayı lâkabıyla tanıdığımız Hıdır Kahraman adlı birisi Dersim/Hozat'tan gelip bu pembe boyalı evi satın almıştı. Bizim Sofu Dayı Elazığ / Mezire'de fırıncılık yapan iyi niyetli dürüst ve iri yarı yapılı bedenin içinde sevecen yufka yürekli babacan kişiliği olan bir komşumuzdu. Eşi Fatma Ablada aksine kısa zayıf ama bir o kadar çevik, tez canlı ve neşeli biriydi. İkisi de yöreden kaynaklanan bir olguyla buğday tenliydiler. Kalabalık bir aile olup çocukları çoktu. Yanlış hatırlamıyorsam 4 erkek beş kız çocukları vardı. Büyük oğlu evli bir çocuğuyla babasıyla birlikte oturuyordu. Kısa bir süre sonrada zaten iki büyük kızları Sultan ve Zülfiye ablalar evlenerek gelin olup evden gittiler. Ailedeki kalabalık azaldı. Bu benim aile hakkında bilinmez çocukça izlenimlerimdi. Oysa bu günlerde bile hala bağlantımı kesmediğim ailenin büyük oğlu Feyzi ağabey büyük fedakarlıkla Harput'a emek vererek muhtarlık yaptı. Sofu Dayının evinin alt katında o vakitlerde kiracı olarak hürmeten adına Dersimli ağabey diyeceğim iki çocuklu temiz dürüst ve komşuluklarıyla kendilerini gösteren iyi niyetli bir ufak çekirdek bir aile oturmaktaydı. Kasabamız küçük olduğundan genelde kadınların günü birlik ev gezmelerinde sohbetlerin ana teması kimin ne yaptığı ve çıkan asılsız dedikodu olaylarıydı. Toplantı demek aslında kadınlar arasında fitne fesat çıkarmaktı bir nevi. Yine bu kadınlar günü ev toplantılarında bir araya geldiklerinde kişiler hakkında yanlış yalanlar söylenip kulaktan dolma bilgilerle de aynı zamanda çok kişinin günahına giriyorlardı. Sonunda bir gün bu dedikodular, yalanlar yüzünden işte o acı olay meydana geldi. Bir gün Dersimli ağabey ve ailesi de bu yalanlardan nasibini aldı.

Dersimli ağabey saygılı, iyi niyetli eşinin hakkında aslı astarı olmayan sözler duymuş rahatsız olmuştu. Ağabeyin eşi giyinmeyi seven, rahat tavırlarıyla dikkat çeken ve kapı komşularını serbestçe çok gezip dolaşması asılsız dedikodular arasındaydı. Aslında bu yalan dedikodular kadınların birbirleri arasında çekişmesinden başka hiçbir şey değildi. Dersimli ağabey de bu dedikoduları yalanları duyup eşinin çok dolaşıp gezmesine kızarak birkaç kez uyarmıştı. Kimseye gidiş gelişi olmamasını sadece en yakın komşusu bize gidebileceğini eşine sıkı sıkı tembihlemişti. Fakat eşi dik başlılığıyla uyarılara aldırış etmeyip dedikoduları hiçe sayarak hayatına devam etti. Bir gün Dersimli ağabey çok sinirlenip eve hışımla girmiş duyduğu asılsız dedikodular yüzünden dövmüştü eşini. Büyük bir aile kavgası sonucunda sinirine hâkim olamayan Dersimli ağabey hıncını yenememenin verdiği asabilikle eşini bıçaklamıştı. Görenlerin dediklerine göre On beş veya yirmi bıçak darbesiyle ağır yaralamıştı. Patlak veren olayda kargaşanın yarattığı gürültü patırtıya mahalleli yetişmişti. Kilitli kapıyı zorlayıp kırarak korkularından bir köşeye sıkışıp sinen çocukları oradan uzaklaştırmışlardı. Evdeki manzara dehşet verici halde kan gölüne dönmüş kadın yerde can çekişiyordu kızıl kan deryasında. Derhal komşular araba bulup Dersimli ağabeyin eşini hastaneye kaldırırken, Dersimli ağabeyde elinde suç aleti kanlı bıçakla jandarma karakoluna giderek teslim olmuştu. Açılan davalar sonucu Dersimli ağabey ceza alıp mahpusa girerken, eşi de öldü mü? Yoksa kurtuldu mu? Bilinmez haber alınamadı o günden sonra bir daha. Geride kalan tek şey dağılıp yıkılmış bir yuva senaryosunun beyaz perdeye yansımış canhıraş seslerin külleriydi çocuk avuçlara verilen. Dersimli

ağabey eşiyle ayrılıp boşandı diye duyurulmuştu dedikodu tayfasınca. Çocuklarıyla birlikte sonraları baba evine sığınan ağabeyin kardeşleri de büyük vefa göstererek iki erkek yeğenlerini yurtdışına yanlarına götürdüler. Yıllar geçti çocukların büyüğü Türkiye'ye geri dedesinin yanına döndüyse de küçük olan kaldı gittiği yerde. Çok sonralar ortaokulun üçüncü sınıfında bu şanssız çocukla beraber okuyup sıkı fıkı arkadaş olduysak da bir daha asla arkadaşımın masum gözlerine bakamadım. Çünkü biliyordum ki bakışların ardında yaralı bir yürek ve sorgulayan bir akıl vardı bizleri. Birkaç yıl sonrada Sofu amca evli büyük oğlu Feyzi'yi evin alt katına yerleştirip sokağa bakan bir odayı da tadilatla bakkal dükkânı yaptı. Burası kısa sürede mahalle bakkalı olarak tanındı. Halende burası başkaları tarafından bakkal olarak işletilmeye devam etmektedir.
Çocukluğun hatırlanır kayda değer tüm dönemlerini bu ev ve sokakta dolu dolu yaşadım çocuk. Artık sofu amcalarla çok iyi komşu ve dost olmuştuk. Maddi halleri gayet iyi varlıklı kalabalık bir aile olmalarına rağmen zengindiler. Televizyon ilk çıktığında ilk onlar almıştı. Çevrede kim var yok onlarda toplanıyor, aile şenlikleri yapılıyordu. Erkeklerin evlere gitme alışkanlıkları olmadığı için genelde kadın ve çoluk çocuk doluşuyorduk. Cumartesi akşamları bir başka oluyordu. O vakitlerde Türk filmleri haftanın bu son gününde cumartesi akşamlarının en geç saatinde yayınlanırdı. Artık ne kadar sanat müziği, fasıl ara reklam varsa izliyor dinliyorduk. Bazılarımız uykuya dayanamaz annelerimizin yanında başımız dizinde uyurduk. Hiç unutmam Çocuk akşamlarımın en güzel filmleri olduğunda soluğu Sofu dayılarda alırdım. Bu diziler Vadideki Hayat, Joe, Lassie, Küçük Ev, Bonanza, Dallas aklıma gelenlerin bazılarıydı. Yemek yer yemez son lokmayı yolda yutardım. Çat kapı ailenin çocuğu gibi eve gider otururdum. Öyle ki bazı akşamlarda geç saatlerde ev ahali uyurken, yalanız başıma komşuda dizi izliyordum. Gecenin geç vaktinde sonrada film bitince televizyonu kapar kapıyı çeker eve giderdim. Bu komşularımız sağ olsunlar hiçbir gün bana ve aileme yüz çevirmeyen iyi insanlardı.

DELİ HARPUTLU

Deli Harputlusun sanki başın göğe erer
Kul olmuş kaldırımları yoluna secde eder
Bir evliyasına birde toprağına kurban
Fethiyim namım deli korku alır yürür her yeri
Nerede deli Harputlu nerede şimdi fethim?
Harput ya el uzat yak ateşinde ya da al götür
Buzluğundan kar diye ayranına koy beni

Sokakları Cüneytsiz kalmış Harput'un
Evine şivan düşmüş sus pus gıcırdamaz kapısı
Anan geldi başucuna nerdesin kalk fethim kalk
Ufkunda gün batar gülmezin senden uzak
Yâd elde bende gülmezim deli Harputlum
Harput ya el uzat yak ateşinde ya da al götür
Buzluğundan kar diye ayranına koy beni

Munzur gibidir Harput koynunda saklar
Bitmez aşkları sevdalıkları dillere destan
Her köşesi Can her canı seven kutsaldır
Yolu kayıp değil güzelliği bulunmaz
İnsanı Gakkodur vefakârdır Harput'un
Harput ya el uzat yak ateşinde ya da al götür
Buzluğundan kar diye ayranına koy beni

Trakya Elazığlılar Derneği kuruldu

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Trakya Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği, Silivri'de faaliyetlerine başladı. Başkan Yılmaz Çakmak'ın öncülüğünde kurulan dernek, Trakya'da yaşayan Elazığlıları bir araya getirerek kültürel değerleri ve gelenekleri gelecek kuşaklara aktarmayı amaçlıyor.

İstanbul'un Silivri ilçesinde kurulan Trakya Elazığlılar Kültür ve Dayanışma Derneği, Elazığ kültürünü Trakya'da yaşatmak, hemşeriler arasındaki dayanışmayı güçlendirmek ve sosyal bağları geliştirmek amacıyla çalışmalar yürütüyor. Dernek Başkanı Yılmaz Çakmak ve yönetim kurulunun öncülüğünde sürdürülen çalışmalar kapsamında Halk Oyunları eğitimleri de başladı. Her cumartesi düzenlenecek derslerde, Elazığ yöresine ait halk oyunlarının yeni kuşaklara aktarılması hedefleniyor.

Dernek Başkanı Yılmaz Çakmak, "Derneğimizi kurarken en büyük amacımız, Trakya'da yaşayan Elazığlı hemşerilerimizi bir araya getirmek ve kültürümüzü gelecek nesillere aktarmaktı. Bugün ikinci folklor dersimizi gerçekleştiriyoruz. Bu çalışmalarla Elazığ kültürünü Trakya'da yaşatmayı sürdüreceğiz" dedi.

Keleştemur, Dünyanın Bilim Adamları sıralamasında

ÇAYDAÇIRA/İSTANBUL

Stanford Üniversitesi öncülüğünde Elsevier tarafından yayımlanan "Dünyanın En Etkili Bilim İnsanları 2026" listesinde, Yeditepe Üniversitesi'nden 12 akademisyenin yer aldığı belirtildi.

Listede, eski Erciyes Üniversitesi Rektörü Elazığlı Prof. Dr. Fahrettin Keleştemur da bulunuyor. Keleştemur'un "2025 Yılı Bilimsel Etki" ve "Kariyer Boyu Etki" kategorilerinde yer aldığı ifade edildi. Uluslararası bilim dünyasında akademisyenlerin çalışmalarının değerlendirildiği listede yer alan isimler için tebrik mesajı yayımlandı. Açıklamada, başta Prof. Dr. Fahrettin Keleştemur olmak üzere bilime değerli katkılar sunan 12 akademisyen kutlanarak başarılarının devamı dilendi. Akademisyenlerin listede yer alması, bilimsel çalışmalarının uluslararası alandaki etkisini gündeme taşıdı.

Hasan Fahrettin Keleştemur (d. 25 Eylül 1955, Elazığ), Erciyes Üniversitesi'nin eski rektörü ve eski Türkiye Sağlık Enstitüleri (TÜSEB) Başkanı.

Tıp Fakültesini 1972-1979 yılları arasında Hacettepe Üniversitesinde tamamlayan Keleştemur, 1980-1984 yıllarında Erciyes Üniversitesi Tıp Fakültesi'nde iç hastalıkları ihtisası yaptı. Aynı fakülteden 1990 yılında doçent, 1995'te profesör unvanını alan Keleştemur, İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi ve Londra Üniversitesi St. Bartholomew's Hastanesinde endokrinoloji eğitimi aldı. 2008 ve 2012 yıllarında iki kere Erciyes Üniversitesi Rektörlüğüne seçilmiş ve 2015 yılında da Türkiye Sağlık Enstitüleri (TÜSEB) başkanı seçilerek rektörlük görevini bırakmıştır. TÜSEB başkanlığını da 2018 yılına kadar sürdürmüştür.

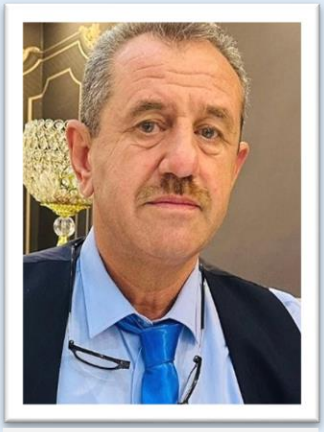
Türkiye'de ve çeşitli ülkelerde yayımlanmış 140 bilimsel yazısı bulunan Keleştemur, Erciyes Üniversitesi'nde de birçok bilimsel araştırma projesi yürüttü. Keleştemur evli ve 5 çocuk babasıdır.

REKLAMLARINIZ İÇİN
BİZİ ARAYINIZ...
0553 253 30 90

Geçmişten günümüze bir kültürel miras olan, yöresel ağız ve düşünce yapısıyla;

Elazığ Bilmeceleri

Bu ay ki yazımızda ilimizde geçmişten günümüze süregelen ve özellikle işleniş amacı eğitim olan, çocuklar ve Büyükleri arasında iletişimi sağlayan akabinde, saygı karşılıklı sevgiyi ortaya çıkaran bir Sözlü kültür geleneğimizde bilmece sorma ve cevaplandırmanın önemli bir yeri vardır. İlimizde de geçmişten günümüze bu tür etkinlikler özellikle büyükler ve çocuklar arasında sıkça yapılarak hem çocuklarla diyaloglar kurulmuş hem de onların zeka düzeyleri ölçülerek beyin jimnastiği yaptırılmıştır.

MUSTAFA DURĞUN

Elazığ'da bilmeceler, çocukların bulunduğu meclislerde yerini almaktadır, bilmece sorma apayrı bir dile sahiptir ve kendini özgü yöresel ağız ve usulü vardır. Ayrıca bu tür etkinlikler yöremizde çok meşhur olan ve geçmişten günümüze çeşitli şekilleriyle yapılan kürsü başı çocuk sohbetlerinde de yer almıştır.

Günümüzün aile içi, çocuklarla büyükleri arsında iletişim bozukluğunun giderilmesinde kullanılması gereken önemli ir tedavi aracı olmalı, her yaşa uygun, örgün ve yaygın eğitim ortamlarının da sosyolojik bir iletişim yöntemi olmalıdır, diye düşünüyorum

Geçmişten günümüze kadar gelen, bazı yöresel çocuk, bilmece örneklerini görelim:

Sarıdır Safran gibi okunur Kur'an gibi ya bunu bilirsin ya bu gece ölürsün (Altun)

Dam ardında teke bağlı boynuzları köke bağlı (Asma ve Kabak)

Kalaylı tas kaldır as (Ayna)

Çimer çimer kazığa biner (Bulaşık bezi veya Banyo kesesi)

Sıra sıra inekler birbirini kürekler (Diş)

İri gözler ufak gözler beni gözler seni gözler (Dürbün)

Altı perçin üstü perçin içinde bir şah güvercin (Göz)

Zibillikte mağarası göklere çıkar nağarası (Horoz)

Kat katıdır, bu Allah'ın hikmetidir ya bunu bilirsin ya bu gece ölürsün (Lahana)

Bizim evde bir kuyu içinde yağlı suyu, suyun içinde yılan yılanın ağzında mercan (Lamba)

Şimdi Şimdi şim düşer, gölge kalkar gün düşer, bir ağaçta 5 elma var, ikisine gün düşer (Namaz)

Çarşıdan aldım bir tane eve geldim bin tane (Nar)

Ektim nohut bitti söğüt yaprağı tut kendi armut (Pamuk)

Yazılı mezar dünyayı gezer (Para)

Dağdan atsam kırılmaz taştan atsam kırılmaz bir yumruğa dayanamaz (Soğan)

Hop burada hop şurada hop kapının ardında (Süpürge)

Dağda daleyman suda Süleyman et sakallı kuş köpük kusa (Taş ve tavşan ve balık ve horoz ve sabun)

At durur Arap iner tencere (Ocak)

Çarşıdan alınmaz mendile konulmaz tadına doyulmaz (Uyku)

Uzaktan baksam ışıldar yanına varsam hışırdar (Yaprak)

Ana biz bir kız doğurdu ne eli var. Ne ayağı kız bir kız doğurdu hem eli var hem ayağı (Yumurta

Sarı Atlas suya batmaz-Zeytinyağı)

REKLAMLARINIZ İÇİN
BİZİ ARAYINIZ...
0553 253 30 90

AYLIK KÜLTÜR, SANAT VE AKTÜEL DERGİ

ÇAYDAÇIRA

